

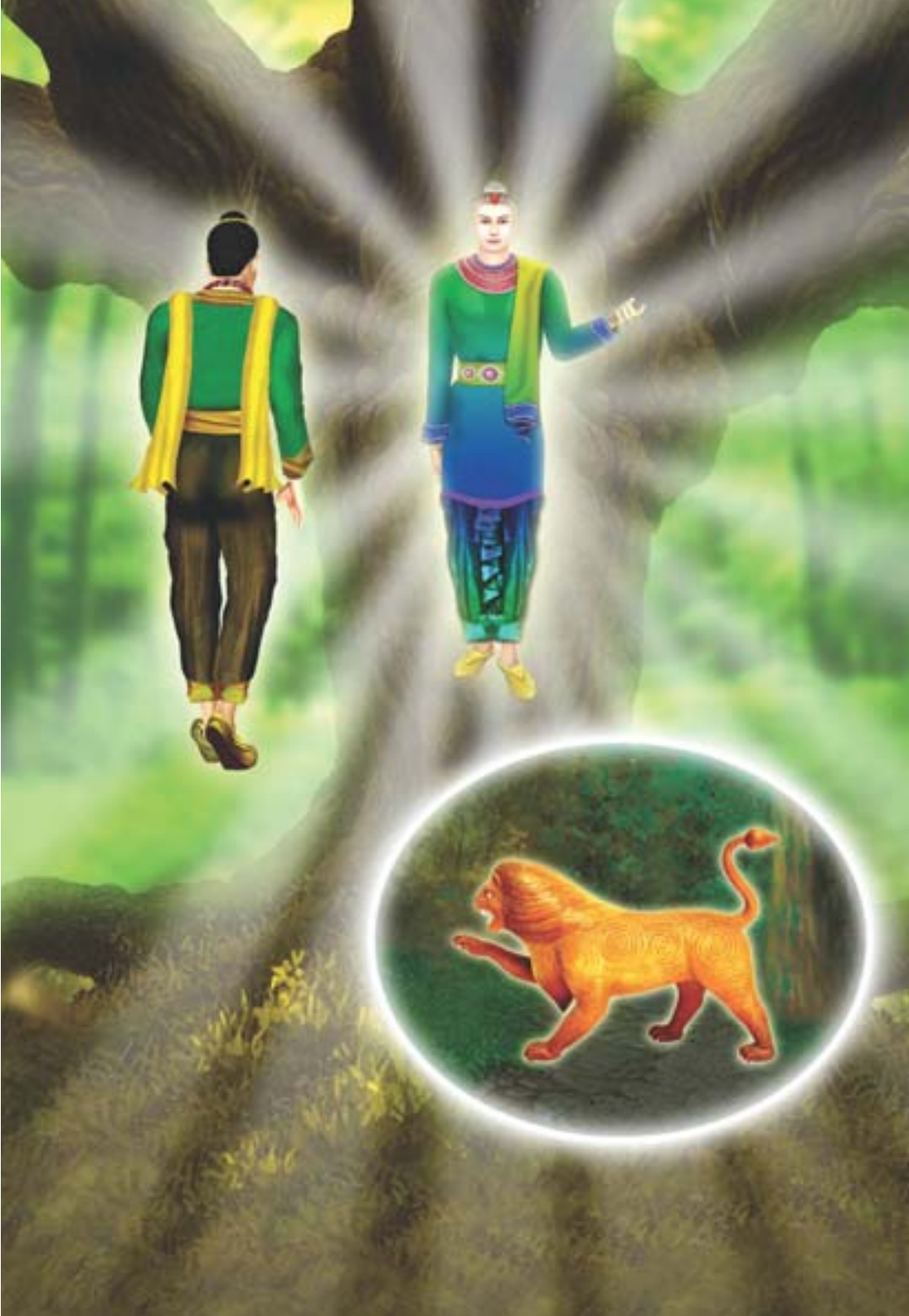
ม ง ค ล ที่ ๕

มี บุญ วา ส นา มา ก่อ น

ส ม บั ติ เ คี ย ง คู่ ผู้ มี บุญ

ขุมทรัพย์คือบุญนั้น ให้สิ่งทีพึ่งปรารถนาทุกอย่าง
แก้ทวยเทพและมนุษย์ ผลใดๆ ก็ตามที่เทวดาและมนุษย์
ปรารถนา ผลนั้นๆ ย่อมสำเร็จได้ ด้วยขุมทรัพย์คือบุญนั้น

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๑๓

สิ่งที่เป็นบ่อเกิดแห่งความสุข และความสำเร็จในชีวิตของเราทุกคน มีเพียงสิ่งเดียว คือ บุญ ซึ่งจะเป็นเครื่องสนับสนุนให้เราได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ จะเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ มีโอกาสประพฤติปฏิบัติตามคำสอนของพระบรมศาสดา คือ ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาอย่างเต็มที่จนกระทั่งมีดวงตาเห็นธรรม ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน เพราะฉะนั้นบุญจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตของเรา

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน นิติกัณทสูตร ว่า

“เอส เทวมนุสฺसानํ สพฺพกามทโท นิธิ
ยํ ยํ เทวาทิปตฺถเณติ สพฺพเมเตน ลพฺภติ

ขุมทรัพย์คือบุญนั้น ให้สิ่งที่พึงปรารถนาทุกอย่าง แก่ ทวยเทพและมนุษย์ ผลใดๆ ก็ตามที่เทวดาและมนุษย์ปรารถนา ผลนั้นๆ ย่อมสำเร็จได้ ด้วยขุมทรัพย์คือบุญนั้น”

ความดีใดก็ตามที่เราได้ทำไว้ แม้ยังไม่ให้ผลในปัจจุบันทันที แต่จะไม่สูญหายไปไหน ความดีเหล่านั้นจะกลั่นรวมตัวเป็นบุญ ประจุแต่งจิตใจเราให้ดีขึ้น และเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของเราต่อไปในอนาคต ที่เรียกว่า “บุญวาสนา” ผู้ที่มีบุญวาสนาในวันนี้ ล้วนเคยประกอบเหตุ ด้วยการสั่งสมบุญมาแล้วทั้งสิ้น การเป็น

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๑๘

ผู้มีบุญที่สั่งสมไว้ดีแล้วในกาลก่อน พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า เป็นมงคลอย่างยิ่ง

ผลไม้ที่พันธุ์ไม่ดี ถึงเราจะใส่ปุ๋ยรดน้ำพรวนดิน บำรุงรักษาดีเพียงใดก็ตาม อย่างมากก็แค่ทำให้มีผลดกขึ้น แต่ที่จะทำให้มีรสโอชาขึ้นกว่าเดิมคงยาก ตรงกันข้ามกับผลไม้พันธุ์ดี แม้รดน้ำพรวนดินแค่พอประมาณ แต่กลับได้ผลมากเกินคาด รสชาติก็โอชา ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่ไม่ได้สร้างบุญมาก่อน เมื่อประกอบกิจการงาน ถึงจะขยันขันแข็งสักปานใด กว่าผลแห่งความสำเร็จจะปรากฏเต็มที ต้องใช้ความพยายามอย่างหนัก และมักประสบอุปสรรค กว้างานจะสำเร็จจึงเสียเวลามาก ส่วนผู้ที่เคยสั่งสมบุญมาดีแล้ว เมื่อทำความดี ผลดีจะปรากฏเต็มทีทันตาเห็น ส่งผลให้การทำงานมีความเจริญก้าวหน้า เหนือกว่าบุคคลทั้งหลายอย่างน่าอัศจรรย์

บุญเป็นของเฉพาะตัว ที่น้ำ ไฟ หรือสิ่งใดๆ ไม่อาจทำลายได้ ใครจะแย่งชิงไปก็ไม่ได้ ใครมีบุญ สมบัติและสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย จะไปรวมอยู่ที่คนนั้น ดังเช่น *ในอดีตกาล มีชายคนหนึ่ง เป็นชาวเมืองพาราณสี ประกอบอาชีพตัดฟืนขาย

*มก. เล่ม ๕๔ หน้า ๒๗๓

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๑๕

วันหนึ่งเขาตัดฟันแล้วขนใส่เกวียนจะเข้าเมือง แต่กลับไม่ทัน
ประตูเมืองปิดเสียก่อน จึงพักนอนที่ศาลเทพารักษ์แห่งหนึ่งใกล้
กับประตูเมือง

ใกล้ๆ บริเวณนั้น มีไก่อจำนวนมากถูกนำมาปล่อยไว้ พวก
มันนอนอยู่บนต้นไม้ต้นหนึ่ง พอใกล้รุ่งมีไก่ ๒ ตัวทะเลาะกัน
เพราะไก่ที่นอนอยู่ข้างบนถ่ายอุจจาระลงมาใส่ตัวที่นอนอยู่บน
กิ่งไม้ข้างล่าง

ไก่ตัวที่อยู่ข้างล่างถามว่า “ใครถ่ายอุจจาระรดเรา”

ไก่ตัวบนตอบว่า “เราไม่ทันสังเกต เลยถ่ายลงไป” พูดจบ
ก็ถ่ายซ้ำลงไปอีก

ไก่ตัวล่างโกรธมาก พูดว่า “เจ้ารู้ไหมว่าข้าเป็นใคร ใคร
ได้กินเนื้อของข้าจะได้ทรัพย์ ๑,๐๐๐ กหาปณะในวันนั้นแต่เช้าตรู่”

ไก่ตัวบนจึงอวดอานุภาพของตนบ้างว่า “ข้าสิ มี
อานุภาพมากกว่า ใครได้กินเนื้อเล็กๆ ของข้า จักได้เป็นพระราชา
ใครกินเนื้อข้างนอกหากเป็นหญิงจะได้เป็นอัครมเหสีของพระราชา
ถ้าเป็นชายจะได้เป็นเสนาบดี ส่วนใครได้กินเนื้อติดกระดูก
ถ้าเป็นคฤหัสถ์จะได้เป็นขุนคลัง ถ้าเป็นบรรพชิตจะได้เป็น
นักบวชประจำราชสกุล คือมีพระราชาคอยอุปถัมภ์ เห็นหรือยัง
ว่าอานุภาพของข้ามีมากแค่ไหน”

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๒๐

คนหาพินได้ยื่นไก่ ๒ ตัวทะเลาะกัน และอวดอ้างอานุภาพ อย่างนั้นก็ขึ้นไปจับไก่ตัวบนมาฆ่าเสีย เพราะอยากจะเป็นพระราช เขานำไก่นั้นไปให้ภรรยาปรุงอาหาร พลางล้งว่า

“เธอปรุงเนื้อไก่นี้ให้กินนะ ไก่ตัวนี้มีอานุภาพมาก” เมื่อ ภรรยานำไก่ที่ปรุงแล้วมาให้ เขาก็บอกว่า “ไก่ตัวนี้มีอานุภาพมาก ฉันทกินแล้วจะได้เป็นพระราช เธอจะได้เป็นอัครมเทสี เราเอา สำหรับนี้ไปทรมฝั่มแม่น้ำคงคากันดีกว่า อาบน้ำแล้วค่อยกินกัน”

สองสามีภรรยานำสำหรับไปวางไว้ริมฝั่มแม่น้ำ แล้วลงไป อาบน้ำ ขณะนั้นเอง มีลมพายุพัดเอาสำหรับของเขาหายไป ใน แม่น้ำอย่างรวดเร็ว เป็นเวลาเดียวกับที่มหาอำมาตย์ ซึ่งเป็น หัวหน้าความข้ง กำลังให้ข้งอาบน้ำอยู่ทางด้านใต้ อำมาตย์ เห็นสำหรับนั้นถูกกระแสน้ำพัดมา จึงบอกให้คนเก็บขึ้นมา และนำ ไปให้ภรรยาของตน

ดาบสตนหนึ่งซึ่งคุ้นเคยกับนายความข้ง ท่านมีจักษุ- ทิพย์มองเห็นเหตุการณ์ในอนาคต และล่องรู้อานุภาพของเนื้อไก่ จึงรีบมานั่งที่บ้านของอุปัฏฐาก นายความข้งให้คนนำอาหาร สำหรับนั้นมาถวายพระดาบสพระดาบสแจ้งเรื่องทั้งปวงให้เขาทราบ แล้วจัดแจงแบ่งเนื้อล่าให้นายความข้งแบ่งเนื้อข้งนอกให้ภรรยา ส่วนดาบสฉันเนื้อติดกระดูก และบอกว่า

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๒๑

“อีก ๓ วัน ท่านจะได้เป็นพระราชา”

ในวันที่ ๓ พระราชาจากแคว้นใกล้เคียงองค์หนึ่ง ยกทัพมาล้อมกรุงพาราณสี พระเจ้าพาราณสีทรงให้นายความูข้างแต่งกายเป็นพระองค์ออกรบ ส่วนพระองค์ปลอมตัวเป็นทหารเสด็จตรวจกองทัพอันนั้นเอง พระราชาถูกลูกศรยิงและสวรรคตในทันที เมื่ออำมาตย์ความูข้างรู้ว่า พระราชาสวรรคตแล้ว จึงบัญชาการให้นำทรัพย์ออกจากพระคลังหลวง และให้คนเที่ยวตักลองร้องประกาศว่า ใครต้องการทรัพย์ให้ออกมาช่วยกันรบประชาชนต่างพากันมาช่วยออกรบอย่างเข้มแข็ง จนสามารถเอาชนะข้าศึกได้

หลังจากพวกอำมาตย์และประชาชนถวายพระเพลิงพระราชาแล้ว ต่างปรึกษากันว่า สมัยเมื่อพระราชายังทรงพระชนม์อยู่ ทรงไว้พระทัยอำมาตย์ความูข้างมาก ถึงขนาดให้แต่งกายเป็นพระราชาออกรบ และการที่ชนะศึกในครั้งนี้ เพราะสติปัญญาของเขา จึงพร้อมใจกันแต่งตั้งให้เขาเป็นพระราชาพระองค์ต่อไป เมื่อนายความูข้างเป็นพระราชาแล้ว ก็ได้แต่งตั้งภรรยาเป็นอัครมเหสี และแต่งตั้งดาบสเป็นนักบวชประจำราชสกุล

จะเห็นได้ว่า ใครมีบุญ สมบัติจะไปอยู่กับคนนั้น นายความูข้างเป็นผู้สั่งสมบุญไว้ดีแล้วในกาลก่อน บุญนั้นจึงส่งผลให้

สมบัติเคียงคู่ผู้มีบุญ

๔๒๒

เขาได้เป็นพระราชา เหมือนดังที่พระบรมศาสดาได้ตรัสพระ-
คาถาในสิริชาดก ติกนิบาตว่า

“คนไม่มีบุญ จะมีศีลปะกัตาม ไม่มีศีลปะกัตาม แม้มี
ความขวนขวาย รวบรวมทรัพย์ได้ไ้เป็นอันมากก็จริง แต่คน
มีบุญเท่านั้น จึงจะได้บริโภครทรัพย์เหล่านั้น โภคะเป็นอันมาก
ล่วงพ้นคนไม่มีบุญ ไปกองอยู่ที่คนมีบุญเท่านั้น อนึ่ง เมื่อคน
มีบุญอยู่ในที่ใด โภคะทั้งหลายย่อมเกิดขึ้นในที่นั้นมีไช่บ่อเกิด”

เพราะฉะนั้น เราควรสั่งสมบุญ โดยเร่งทำความดีตั้งแต่
วันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุญจากการเจริญสมาธิภาวนา ซึ่งจะ
ส่งผลให้เรา มีสติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เจริญก้าวหน้าในชีวิต
เราควรทำตามแบบอย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงสร้างสม
บารมีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน จนในที่สุดได้ตรัสรู้ธรรม เป็น
พระที่ปนำทางชีวิตแก่สัตว์โลกทั้งหลาย

